

Thuja occidentalis 'Elegantissima'

żywotnik zachodni 'Elegantissima'

(C) fot. Eugeniusz Pudełek

Drzewo o wzniesionym, wąskokolumnowym pokroju, umiarkowanie silnym tempie wzrostu. Osiąga po 10 latach uprawy do 2 m wysokości. Korona regularna, gęsta, długo zachowująca pełne ugałżenie do samej ziemi. Pędy rozpostarte. Gałązki liczne, szerokie, ciemnozielone, błyszczące, o żółtych końcówkach, zimą przebarwiają się na brązowo, ułożone horyzontalnie, dachówkowato zachodzące na siebie. Ładna, wytrzymała na mróz odmiana, obecnie rzadko spotykana w uprawie. Wymagania glebowe umiarkowane. Drzewa najlepiej rosną na glebach żyznych, stale lekko wilgotnych, przepuszczalnych, na stanowiskach słonecznych. Odmiana polecana do sadzenia pojedynczo oraz w formie szpalerów lub żywopłotów, w ogrodach przydomowych i parkach.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: den Ouden 1949
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	gliniasta próchniczna przeciętna ogrodowa
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł ciekawy pokrój
zastosowanie	soliter (pojedynczo) w grupach żywopłót szpaler parki ogrody przydomowe
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

